

des Wortes Gottes«. I ovaj drugi svezak, koji sadržaje homilije za sve nedjelje crkvene godine, ima svoju zasebnu vrijednost. Nijesu to istina homilije staroga tipa, koje obraduju perikopski tekst evanđelja svake nedjelje. Honnef odabire slobodno pojedino nedjeljno evanđelje, da ga onda tokom više nedjelja raščinja sa svoje egzegetske, dogmatske i moralne strane. U tom mu je djelu poglaviti cilj, da osobu Isusovu izdigne kao središte i uzor svega našeg ovozemskog i nadzemskog života. On je u tom pravi umjetnik, jer svijetlom evanđelja obasjava i sav savremeni život, pun nezadovoljstva, nevolja i zabuna materijalističkom borbom za opstanak. Svaka je Honnefova homilija vjerna egzegeza, koja podjednako djeluje na um i srce; slušač proživljava u duši sve biblijske događaje.

Sveska je zgodna i kao priručnik našem svećenstvu, jer napomenom misli i ideja sili upravo na individualnu obradbu svake homilije, kako da svoje slušače prema lokalnim prilikama povežemo s mislima i životom evanđelja.

Dr. M. I.

Dr. Fra Julijan Jelenić, Pravopisna rasprava između dra. Tome Koščaka i dra. fra Grge Čevapovića. Prilog povijesti hrvatskoga pravopisa prigodom 100 godišnjice Čevapovićeve smrti. Zagreb 1930, Tiskara C. Albrecht 8° — 56.

U uvodu ove brošure daje nam pisac preglednu orijentaciju prilika gledom na raznolikost u aplikaciji pravopisnih načela, što su ih se različiti pisci držali upotrebljavajući pismo i prilagođujući latinicu narodnom hrvatskom jeziku. Po tom iznosi listovnu prepisku dvaju vrlo zaslužnih pregalaca u nastojanju oko usavršivanja hrvatskog pravopisa na osnovu upotrebe latinice, i to između dra Tome Koščaka školskog nadzornika u početku 19. vijeka u Zagrebu, te dra fra Grge Čevapovića, franjevca u Vukovaru. Prepiska se vodila s velikom dobrohotnošću i razumijevanjem, na latinskom jeziku. Pisac nam je objelodanio 6 listova ove prepiske, od kojih je najopsežniji posljednji, što ga upravlja fra Čevapović Koščaku. Ova će edicija biti dragocjen prilog za izučavanje povijesti pravopisa našega narodnog jezika, jer nam upravo zorno osvjetljuje težinu puta k usavršivanju našeg pravopisa.

Dr. J. O.

Linhardt, Dr. Robert: Brenender Dornbusch. Propovijedi za sve nedjelje i blagdane u 2 sveska, Freiburg im Breisgau 1926. Vezano u platno 9 M.

Propovijedi su ove namijenjene svojim stilom i obradbom u prvom redu gradskom čovjeku. Linhardt ih je sam rekao u teatinskoj dvorskoj crkvi, punoj intelektualaca šviju staleža. On spada među one rijetke propovjednike, koji znadu da probude uspavane duše mlakog građanskog svijeta. Njegov je cilj i bio, da u što savršenijoj formi dade dušama potrebnog uvjerenja, elana i jasnih smjernica u svakidašnjem vjerskom životu. Napose si je postavio za zadaću, da pokaže, kako su vjera i prava znanost, kršćanstvo i pravi humanitet u trajnoj vezi i kako se ne mogu

odijeliti, a da ne šteti jedno ili drugo. — Linhardt nije zaboravio ni na one tisuće duša, što lutaju tražeći svjetlo istine i posljednji cilj ovozemskog života. Njima je najmiliji prijatelj, vodič i dobri savjetnik.

Zbirka će stoga biti dobro pomagalo našim gradskim propovjednicima. No po svojem svježem stilu i po mladenačkoj vatri bit će ona najbolji priručnik osobito profesorima religije na srednjim školama za njihove nedjeljne eksorte. Istine se kršćanske prikazuju ovdje jasno i uvjerljivo; zakon zapovijedi Božjih ne ukazuje se kao teško breme kršćanima, nego kao plemenita svijest dužnosti mladića, djevojke, muža i žene. Linhardt živim bojama riše socijalne posljedice onog svijeta, koji ne će da slijedi dekaloga. — Riječju: u propovijedima njegovim oživljava duh sv. Ivana Hrizostoma, Bernarda od Clairvaux-a, Bertolda Regenburškog, Segneri-a, Abrahama a Sancta Clara i drugih.

Osim ove zbirke izdala je Herderova knjižara već prije drugu zbirku Linhardtovih nedjeljnih propovijedi pod naslovom »Feurige Wolke« u dva sveska. Neprocjenljive su vrijednosti jednako njegovih petnaest korizmenih propovijedi »Das Geheimnis des Kelches«. U njima se odigrava muka Spasiteljeva bez pozornice i bez kostima. — Ako se stoga može preporučiti koji moderni propovjednik kao opći priručnik, to Linhardt u svakako ide mjesto među prvima.

Dr. M. I.

Dr. Josip Srebrnić, biskup krčki: Korizmena poslanica, Zagreb 1931., str. 24. — Ove se godine slavi 1500-godišnji jubilej efeškog sabora. Na njemu je protiv Nestorijeva krivovjerja svečano proglašeno, da je bl. Djevica doista Bogorodica. Odazivajući se želji sv. Oca Pija XI., da se taj spomen po katoličkom svijetu naročito proslavi, posvetio je dr. Josip Srebrnić svoju ovogodišnju korizmu poslanicu Bogorodičinom štovanju. Zanosnim riječima crta dostojanstvo Djevice i Bogorodice, kao Majke Sina Božjega, Majke naše i kao moćne braniteljice katoličke Crkve i sv. Oca Pape. Tu je u našoj javnosti možda po prvi put istaknuto, kako je lateranski ugovor, kojim Papa dobiva prema Italiji slobodu, potpisan 11. veljače, na blagdan Prikazanja Bezgriješno Začete u Lurdu. Htjelo se time javno dokumentirati, kako sv. Stolica to pripisuje zagovoru Bogorodičinom, kojoj se u tu svrhu utječu svi katolici onim molitvama iza svake tihe sv. mise. U poslanici se zapaža biskup-povjesničar, ne samo u onom odlomku, gdje opisuje efeški sabor, nego i na drugim mjestima. No vidi se i biskup, koji s pažnjom prati sve u svojoj biskupiji. Tako se naročito ističe onaj odlomak, u kojem nabraja, koliko imađe crkvi i žrtvenika posvećenih Gospi u njegovoj biskupiji. Pod kraj se dr. Srebrnić opširnije osvrnuo na neke suvremene pojave u našem životu. Na težnju, da se osniva neka »nacionalna crkva«, odnosno na prigovor, da katolička Crkva nije nacionalna, na organizovano širenje Tyršove ideologije i uzgoja, osnovanog na njegovu načinu. Biskup dr. Srebrnić je u velike zadužio katoličku javnost ovom svojom jasnom direktivom. Mislim, da bi trebalo ovim putem nastaviti, te s katoličkog gledišta još opširnije, nego je to mogao ovdje učiniti biskup dr. Srebrnić, provesti analizu ovog sistema.

Dr. D. Kniewald.